

РЕШЕНИЕ

№ 957

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8572** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Б. С. В., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], ет. 2, ап. 6, срещу Заповед № 83/15.08.2023г. на Н. И. Г. – старши полицай, при група ООР на сектор ОП при 02 РУ-СДВР, с която на основание чл.171 т.2А, б. “б” от ЗДвП и е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС с регистрационен номер С. за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДвП ѝ е отнето свидетелството за регистрация на МПС и табелите с регистрационния номер.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че не е доказано по несъмнен начин, че е управлявала МПС при наличието на алкохол в кръвта. В тази връзка се излагат доводи, че не е доказан фактическият състав на посоченото в акта нарушение. В заключение моли съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа изцяло подадената жалба. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Ответникът не се явява и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е

наложена на Б. С. В. за това, че на 15.08.2023г. в [населено място], по [улица]срещу транспортна болница „Ц. Б. III“, с посока на движение от [улица]към [улица]управлява личния си лек автомобил Ф. Бора, с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка на водача за наличието на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с номер 0144 и номер на проба 00372, в 11:34ч. уредът е отчетел положителен резултат - 2.46 промила на хиляда концентрация на алкохол в кръвта, в издишания въздух. Издаден бил талон за медицинско изследване № 0150548 за УМБАЛ св. А.. Съставен бил АУАН Серия GA № 763599 от 15.08.2023г. Актът е съставен от командир отделение при 02 РУ - СДВР като нарушението е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 83/15.08.2023г. на Н. И. Г. – старши полицаи при група ООР на сектор ОП при 02 РУ-СДВР, с която на основание чл.171, т.2А, б. “б“ от ЗДвП й е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер С., за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДвП й е отнето свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК], както и табелите с регистрационния номер [рег.номер на МПС] .

Образувано е било досъдебно производство № 1404/2023г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 33570/2023г. по описа на СРП, поради наличие на данни за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

По делото е представена административната преписка, както и материали във връзка с образуването и прекратено досъдебно производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР и полицейските органи по 1л. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР от отдел „Охранителна полиция“ при СДВР. Поради това съдът приема, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към

посоченото в заповедта, правно основание.

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. При наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Наличието на концентрация на алкохол в кръвта у жалбоподателката по време на управление на МПС, органът е установил чрез Алкотест Дрегер 7510 с номер 0144 от 15.08.2023г. в 11.:34ч.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Така, на лицето е издаден талон за медицинско изследване № 0150548 от 15.08.2023г. Т. изследване жалбоподателката е провела във МБАЛ „Света АННА – София“ АД. Същото се установява от представеното постановление за прекратяване на наказателното производство от № 1404/2023г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 33570/2023г. по описа на СРП, от 21.09.2023г., на осн. чл. 243, ал. 1, т. 1 и ал. 2 вр. чл. 24, ал.1 от НПК, видно от което Б. В. въз основа на издадения талон за медицинско изследване, е предоставила две кръвни проби, в т.ч. и контролна такава. В хода на разследването, предоставеният биологичен материал от страна на жалбоподател Б. В. бил изследван два пъти посредством химическо изследване, при което е установено, че в представените проби (основна и контролна) не се доказва наличие на етилов алкохол в кръвта.

В хода на съдебното производство с протоколно определение от 23.11.2023г. на АССГ са изискани преписи от протокол за химическо изследване № 495/16.08.2023г. за определяне концентрацията на алкохол в кръвта на на Б. С. В., както и препис на Протокол за повторно химическо изследване № 495'/16.08.2023г. от УМБАЛ „Света АННА – София“ АД, като с писмо от 07.12.2023г. същите са представени за нуждите на настоящото съдебно производство. Според заключението на протокол за химическо изследване № 495/16.08.2023г. за определяне концентрацията на алкохол в кръвта на Б. С. В., както и препис на Протокол за повторно химическо изследване № 495'/16.08.2023г. от УМБАЛ „Света А. – С.“ от извършените изследвания на предоставените проби кръв от Б. В., не се установява наличие на алкохол в кръвта.

В този смисъл, процесната Заповед се явява незаконосъобразна, като постановена при липса на предпоставките на чл. 171, т. 2а, б. “б” от ЗДвП. Безспорно, установената липса на забранени вещества в организма на жалбоподателката налага еднозначно извода, че същата не е управлявала МПС в условията на законово недопустимо състояние. Не са налице и предпоставки за реализиране на превантивен, преустановителен или възстановителен ефект, по отношение на нейният адресат. В този смисъл, Заповедта за прилагането и следва да бъде отменена, като издадена в нарушение на материалния закон.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноски пред настоящата инстанция, съгласно представения списък, платими от ответника. Същите възлизат в размер на 1010 лева, от които: 1000 лева – заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по адм. дело и 10 лева – внесена държавна такса.

Предвид на изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. С. В., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], ет. 2, ап. 6, Заповед № 83/15.08.2023г. на старши полицаи, при група ООР на сектор ОП при 02 РУ-СДВР, с която на основание чл.171, т.2А, б. “б” от ЗДвП ѝ е наложена принудителна административна мярка - „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер С., за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172, ал.2, т.3 от ЗДвП ѝ е отнето свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК], както и табелите с регистрационния номер [рег.номер на МПС].

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Б. С. В., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], ет. 2, ап. 6, разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: